

Én és a”drótszamar”

Szubjektív beszámoló a Csepel- szigeti kerékpáros teljesítménytúráról!

Előétek!

Egy vallomással tartozom: nekem-, aki az elmúlt években egy Giro, Tourt és Vueltát sem hagytam ki az Eurosporton, aki az Euskaltel lelkes híve és Indurain örök életre szóló hódolója vagyok- nincs egy megveszekedett kerékpárom sem. Sőt, ha választani kell, hogy fussak, gyalogoljak, vagy kerékpározzak, nem haboznék az első kettő valamelyikét preferálni.

Ezek után érthető, hogy május utolsó hétvégéje számomra nem a várva várt nagy NAP. Mégis az elmúlt években ilyenkor mindig „kölsönkerékpár” nyergében talált a „déli nap sugára”. Ennek két prózai oka van: 1. kifogtam „iskolám legsportosabb osztályát”, akik sűrű rajokban követelik - Indujjunk már bringázni! 2. a Szigethalmi TE tiszteletbeli elnökeként becsületbeli ügy, hogy valamit „alkossak” ezen a napon.

„A nagy zabálás”

No, 2008. május 24-én is két kanállal faltam az egészséges életet a Szigetország útjain. 8 órakor találkoztam a „drága” 7. b-mmel. Elég eklektikus volt a bringafelhozatal, BMX-től a kempingkerékpáron át a mountain bikéig minden volt. Azt hiszem, én sem lógtam ki a sorból a bevásárlókosárral ékített libakergetőmmel. (egyik kollégánóm szponzorált vele 1 napra)

Neveztünk, közben nézegettük a profikat, mert hát, akinek versenygépe, kerékpáros-gatyája van az már nekünk- PROFI. Nekivágtunk a 35 kilométernek. Libasorban - ahogy illik- átrágtuk magunkat Szigethalom és Tököl utcáin. Tököl határában a börtönnél megálltunk, ez a kemény 5 kilométer pihegésre késztetett minket, különben is itt illik példabeszédet tartani a fiatalság okulására. Mit és miért nem szabad, mert különben!

Tökölt elhagyva balra egy csini kis kápolna búcsúztatott, egy hosszú gátas szakasz következett. Jobbról végig kísért bennünket Százhalombatta toronyerdeje, balról pedig a Vízművek védterületének erdősávja. A vizuális élményben való teljes alámerülést- hú ez borzasztóan hangzik- két tényező zavarta csak meg: 1 a dögygár penetráns illatorgiája és 2. némi túlzással- a hangsebesség határait feszegető ámokfutók. Megérkeztünk Szigetújfaluba, ahol a társrendező szigetcsücskések láttak el minket minden jóval- értsd szomatikus és pszichés vonalon is! Bizony erre szükségünk volt.

Annyira felfrissültünk, hogy Szigetszentmártonon „átrobogtunk” . – Én így éreztem!

Érdekes módon mégis mindenki más leelőzött minket.(Doppingtesztért kiáltok!) Szigetcsépen úgy éreztem kiürült a glükogénraktáram, így kis osztályom lelkes egyetértése mellett töltekezni kezdtünk. A legszükségesebb csoki-, fagyi- és kólamennyiséget magunkhoz véve nekivágtunk a „hajrának”. Itt most az útvonalkövetők ugorjanak át egy pár sort!

A mi célunk a tököli parkerdő csodálatos tisztása volt, ahol már várt minket a mama- és paparabszolgák által előkészített paprikás krumpli, focipálya és a pókerszett. Úgy 14 óra felé nekiduráltuk magunkat és begurultunk a célba. Itt várt a rendezők által kínált ételhalom és italtenger. No, ezt kihagytuk! Nem olyan családból származunk mi, hogy csak „zabáljunk”!

Desszert

A célban összefutottam a 125 kilométert már teljesítő Ragány Józsiával (egyesületünk süvöltvénye, alig 65 éves), mondtam is neki- így könnyű. Az ántivilágban még minőségi alapanyagból dolgoztak.

Mellesleg 2 napig sajtolt a hátsófertályom, nesze neked egészséges életmód! Hétfőn viszont mikor összenéztünk az osztályban tudtuk újabb kötelékek alakultak ki köztünk. Mert mire jó ez az egész? Tanítványok! Zaba! Buli!

Egy kis statisztika: 125 km-32, 95 km-14, 35 km-147 bringás, összesen 193.

Nád Béla

A részletes adatok:

125 km szigetbecsei indulással:	9 fő
szigethalmi indulással:	23 fő
összesen:	32 fő

95 km szigetbecsei indulással:	4 fő
szigethalmi indulással:	10 fő
összesen:	14 fő

35 km szigetbecsei indulással:	69 fő
szigethalmi indulással:	78 fő
összesen:	147 fő

összesen: **193 fő**

